

[Veistrup.]

direkte Tilskud paa mellem 32 og 33 Kr. for hver Stud, der er produceret, vil der ikke være megen Rimelighed i at opretholde den Slagteafgift for Kalve paa 12 Kr., som indeholdes i den nugældende Lov.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen). Det ærede Medlem sagde, at Forslaget var en gammel Kending, og jeg slutter mig til den Udtalelse, der fremkom fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at det ganske sikkert er en stor Glæde for det ærede Medlem at hilse paa denne gamle Kending. Det ærede Medlem gav ved Kornlovens Behandling Udtryk for, hvilken mægtig Løftestang Kødordningen har været for Landbruget. Det er ganske vist en Erkendelse, der kommer lidt sent, men desuagtet har vi Lov til at glæde os derover, thi den beviser dog, at det ærede Medlem er tilgængelig for Fornuft og for de Kendsgerninger, der foreligger.

Det ærede Medlem sagde om Priserne, at de var saadanne, at man maa have tabt Formaålet af Syne. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan fremsætte en saadan Udtalelse, thi det Formaal, vi har i Sigte, fremgaar med tilstrækkelig Tydelighed af det Forslag, der foreligger. Formaålet maa jo være, at Kvægbruget her i Landet fremdeles kan opnaa rimelige Priser, og det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag netop tydeligt sigter paa dette, saaledes som ogsaa Kødordningen i hele den Tid, vi har haft den, har medvirket til, at vi har faaet ganske anderledes Priser for vore Kreaturer end hidtil. Man siger, at Kreaturpriserne nu ligger meget lavt. Jeg undlader dog ikke at gøre opmærksom paa, at Prisen f. Eks. paa Københavns Kreaturmarked i Dag for Slagte-Kreaturer ligger mellem 40 og 50 Øre pr. kg levende Vægt, altsaa en kolossal Forskel mellem Kvægpriserne i Dag og for 2—3 Aar siden. Det ærede Medlem sagde endvidere, at det gjaldt om at afpasse Indtægtsmuligheder og Levefod efter hinanden. Deri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem, og det skulde jo ogsaa være Formaålet med det foreliggende Forslag at opnaa noget saadant.

Men der er en Ting, som Venstre og Konservative stadig vender tilbage til, det er de 3 Mill. Kr., som Regeringen og Regeringspartierne ønsker anvendt til Nedsættelse af Prisen paa Oksekød til Uddeling til trængende Personer. Jeg vil gerne spørge: Hvorledes tror man, at Producenterne vil være i Stand til at forhøje Priserne paa saa godt som alle de Varer, der anvendes i det

almindelige Forbrug herhjemme, med andre Ord Livsfornödenhederne, forhøje Priserne paa Brød, Flæsk, Kød, Sukker m. m., uden at yde noget til Gengæld for disse mægtige Fordele? Jeg tror ikke, at nogen, heller ikke Landbruget selv, og jeg vil endda sige allermindst Landbruget selv, kan være tjent med, at denne Tankegang vandt Indpas hos den store Befolkning, at Landbruget ikke vil yde noget til Gengæld. Jeg tror, at det her som i alle andre Forhold nødvendigvis maa gælde: noget for noget. Det ærede Medlem maa endelig erindre, at da vi i sin Tid gennemførte den første Kødlov, var der fastsat en Slagteafgift paa 10 Kr. Nu har man forhøjet den til 20 Kr., til det dobbelte. Det betyder igen, at der kommer saa mange flere Penge ind, og derfor er det rigtigt, at man ogsaa har Øje for de Mennesker i vort Samfund, som er daarligst stillede.

Den ærede Ordfører for de Konservative brugte den Vending, at Landbrugsministeren var ikke egoistisk, i hvert Fald ikke Landbrugsegoist. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det bør han heller ikke være. Naar man beskæftiger sig med politisk Virksomhed, bør man altid være i Stand til at se over sit eget Markskel, og naar det ærede Medlem derfor siger, at disse 3 Mill. Kr. har Landbruget selv fremskaffet, og at det af den Grund vil være urimeligt at anvende dem til Uddeling af Oksekød, vil jeg spørge det ærede Medlem: Mon han har gennemtænkt dette Spørgsmaal, eller er det ikke ligefrem en Tanke-torsk, han har gjort sig skyldig i? Det ærede Medlem kan nemlig ikke være blind for, at naar der overhovedet er kommet de Penge i Kassen, som er indgaaet, saa er det i Kraft af, at man har faaet store Priser for Kødet, og at det derfor i allerhøjeste Grad er Forbrugerne, som har indbetalt disse mægtige Beløb i Kassen. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at havde man ikke haft denne Ordning og Forbrugerne til at aftage dette Kød, havde Stillingen i Øjeblikket været en ganske anden for det danske Landbrug, hvad Kvæget angaar.

Derfor tror jeg, man maa indrømme, at det her fra Landbrugsministeriets og i det hele fra Regeringens Side er forsøgt at skifte Sol og Vind lige, idet man ikke alene har haft Landbrugets Forhold for Øje; man har først og fremmest haft Landbrugets Forhold for Øje, men dernæst ogsaa de Menneskers, som er daarligst stillede i Samfundet, bl. a. de Kategorier, som omhandles i Sociallovens forskellige Afsnit. Derfor finder jeg det rigtigt, at man gennemfører den Ordning, der her er stillet Forslag